

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Boico Victor, Burduh Victor,

a judecat fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sîli Radu, și de către inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2019, în cauza penală în privința lui

Chirca Valeriu XXXXX, născut la
XXXXX.

Termenul de examinare:

prima instanță: 06.06.2016 – 20.12.2016
instanța de apel: 27.01.2017 – 16.03.2018
instanța de recurs ordinar: 18.06.2018 – 13.11.2018
instanța de apel: 14.12.2018 – 28.03.2019
instanța de recurs ordinar: 01.07.2019 – 19.05.2020.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Rîșcani) din 20 decembrie 2016, Chirca Valeriu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 141 alin. (1) Cod penal la 5 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare pe o perioadă de probațiune de 5 ani.

Chirca Valeriu a fost achitat de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 141 alin. (2) Cod penal, pe motivul lipsei faptei infracționale.

2. În sentință prima instanță a constatat în fapt că:

Chirca Valeriu, în luna septembrie - octombrie 2014, aflându-se pe teritoriul XXXXX, intenționat, având scopul violării integrității teritoriale a statului respectiv și subminării orânduirii constituționale a XXXXX, manifestate prin contribuirea la secesionarea regiunilor separatiste XXXXX și XXXXX, și la menținerea pretensei statalității a entității statale indicate, nerecunoscute și autoproclamate, din interes material, s-a înrolat și a satisfăcut serviciul militar într-o formațiune armată a autoproclamatei Republici Populare XXXXX, în cadrul căreia, contra unei remuneri bănești promise, a participat în calitate de ostaș, la conflictul militar care a avut loc în sud-estul XXXXX, din regiunea XXXXX.

Totodată prima instanță a constatat că, prin rechizitoriu, inculpatului Chirca Valeriu i s-a incriminat că, fiind cetățean al R.Moldova, la data de 20 septembrie 2014, a plecat prin Aeroportul din Chișinău în XXXXX, XXXXX, unde în aceeași perioadă de timp, aflându-se în XXXXX, a participat împreună cu alte persoane neidentificate pe nume Alexandru și Pavel, la acumularea și transmiterea coletelor pentru mercenarii care participă la conflictul militar din sudul-estul XXXXX, din regiunea XXXXX.

3. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, au declarat apeluri:

3.1. Procurorul prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Chirca Valeriu să fie condamnat în baza art. 141 alin. (1) Cod penal la 3 ani închisoare și în baza art. 141 alin. (2) Cod penal la 5 ani închisoare, iar în conformitate cu prevederile art. 84 Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 6 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului procurorul a menționat că:

- instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei;
- însăși inculpatul a menționat că a sosit la baza militară unde a descărcat coletele aduse de la Moscova;

- inculpatul a încercat să inducă în eroare instanța de judecată declarând că unitatea militară se afla nu în or. XXXXX, XXXXX, dar în or. XXXXX, XXXXX, dar prin aceleași declarații a confirmat că au fost stopați și verificați de către colaboratorii OSCE, care aveau misiunea de prevenire a oricărui conflict, administrarea și încercarea cât mai pașnică și diplomatica de stingere a oricărui crize sau conflicte deja existente, cât și medierea și restabilirea după perioadele post-conflict;

3.2. Avocatul Barbaroș Alexandru în numele inculpatului și inculpatul, prin care au solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modul stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În motivarea apelurilor, partea apărării a menționat că:

- instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei;
- vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate nu este probată, învinuirea fiind bazată pe presupuneri;

- materialul probator prezentat la dosar nu are forță probatorie, iar alte probe care să dovedească cu certitudine și fără echivoc vinovăția inculpatului nu au fost prezentate;

- inculpatul nu a fost niciodată în XXXXX;

- instanța nu a examinat probele prezentate de către inculpat întru confirmarea nevinovăției sale;

- fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 141 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2018, apelul declarat de către procuror a fost respins ca nefondat, iar

apelul declarat de către avocatul Barbaroș Alexandru în numele inculpatului și apelul inculpatului au fost admise, casată sentința în partea condamnării lui Chirca Valeriu în baza art. 141 alin. (1) Cod penal, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Chirca Valeriu a fost achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 141 alin. (1) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În rest dispozițiile sentinței au fost menținute.

5. Împotriva deciziei instanței de apel din 16 martie 2018, a declarat recurs ordinar procurorul prin care a solicitat casarea deciziei și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 13 noiembrie 2018, a fost admis recursul ordinar declarat de către procuror casată total decizia instanței de apel din 16 martie 2018, și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. În motivarea soluției emise, instanța de recurs ordinar a menționat că, instanța de apel contrar prevederilor art. 101 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, nu a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, sub toate aspectele și în mod obiectiv, or, concluzia instanței de apel asupra nevinovăției inculpatului, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, este eronată.

Subiectul infracțiunii prevăzute de art. 141 alin.(1) Cod penal, trebuie să aibă calitatea specială de mercenar care, potrivit art. 130 Cod penal, este persoana special recrutată, în țară sau în străinătate, pentru a lupta într-un conflict armat, care ia parte la operațiunile militare în vederea obținerii unui avantaj personal sau a unei remunerări promise de către o parte la conflict sau în numele acesteia, care nu este nici cetățean al părții la conflict, nici rezident pe teritoriul controlat de o parte la conflict, nu este membru al forțelor armate ale unei părți la conflict și nu a fost trimisă de către un stat, altul decât partea la conflict, în misiune oficială ca membru al forțelor armate ale statului respectiv.

În acest sens instanța de recurs ordinar a conchis că instanța de apel nu a dat apreciere corespunzătoare declarațiilor inculpatului de la urmărirea penală în coroborare cu celelalte probe din respectiva cauză penală, inclusiv cu declarațiile din instanța de apel, complementar sesizând că deși instanța de apel a conchis asupra achitării inculpatului de sub învinuirea în comiterea infracțiunilor incriminate, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, în motivarea deciziei aceasta se referă la lipsa elementelor constitutive ale infracțiunilor incriminate și la faptul că nu a fost demonstrat că inculpatul ar avea calitatea de subiect al infracțiunilor imputate, prin urmare, motivarea soluției de achitare și motivul pentru care a dispus achitarea inculpatului sunt contradictorii.

7. Rejudecând cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2019, au fost respinse ca nefondate apelul declarat de

către apelul inculpatul Chirca Valeriu și apelul avocatului Barbaroș Alexei în interesele inculpatului Chirca Valeriu și a procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Baraliuc Daniel, cu menținerea sentinței fără modificări.

7.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că prima instanță pe deplin a constatat starea de fapt și de drept a acțiunilor săvârșite de inculpatul Chirca Valeriu, iar probelor examinate, în conformitate cu prevederile art. 101 din Codul de procedură penală, le-a dat o apreciere corespunzătoare.

Deși inculpatul Chirca Valeriu nu a recunoscut vina în comiterea acțiunilor descrise în actul de învinuire, în opinia instanței de apel vina acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 141 alin. (1) Cod penal, și anume participarea mercenarului într-un conflict armat, la acțiuni militare sau la alte acțiuni violente orientate spre răsturnarea sau subminarea orânduirii constituționale ori violarea integrității teritoriale a statului, se dovedește integral și prin cumulul de probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, care sunt: procesul-verbal de constatare a infracțiunii din 25.02.2016 (f.d.8, vol.I); solicitarea ofițerului de investigații a SIS al RM, XXXXX nr.2116 din 18.04.2016 privind autorizarea percheziției la domiciliul lui Chirca Valeriu din mun. Chișinău str. XXXXX, XXXXX(f.d.25, vol.I); pozele fotografice anexate la dosar împreună cu Chirca Valeriu (f.d. 26-30, vol.I); proces verbal de percheziție din 19.04.2016; procesul verbal de examinare din 13.05.2016 (f.d. 51-58, vol.I); procesul verbal de examinare din 20.05.2016 (f.d. 65, vol.I); raport nr. 2/434 din 28.04.2016 al Ofițerului de investigații a SIS al R. Moldova (f.d. 73, vol.I); informația Serviciului de informații și securitate din 09.06.2016 (f.d. 154-157, vol.II); declarațiile inculpatului Chirca Valeriu (f.d. 45). În ședința de judecată a instanței de apel, inculpatul Chirca Valeriu a susținut declarațiile din prima instanță.

În urma cercetării documentelor și a proceselor-verbale ale acțiunilor procesuale cu declarațiile inculpatului date în ședințele de judecată, instanța de apel a conchis că ultimul încearcă să diminueze acțiunile pe care le-a întreprins și consecințele acestora în vederea excluderii caracterului penal al acțiunilor întreprinse și eschivării de la răspunderea penală pentru faptele comise.

În continuare instanța de apel a notat elementele componenței de infracțiune prevăzute de art. 141 alin. (1) Cod penal, menționând că în acțiunile inculpatului Chirca Valeriu se întrunesc respectivele elemente, totodată accentuând că Chirca Valeriu întrunește condițiile subiectului infracțiunii cu calitate specială de mercenar, fapt ce rezultă din probele cercetate de prima instanță și verificate în instanța de apel.

Instanța de apel a considerat că versiunea relevantă de inculpatul Chirca Valeriu este una declarativă, cu scopul de a se eschiva de la răspundere penală, or vinovăția inculpatului a fost dovedită prin probele cercetate pe parcursul cercetării judecătorești, inclusiv prin pozele anexate la dosar, din care rezultă că inculpatul Chirca Valeriu este echipat cu echipament de luptă, inclusiv haine și încălțăminte diferită, precum și faptul că în unele poze

inculpatul are pe cap părul tuns, iar în altele este cu părul lung, fapt ce exclude probabilitatea aflării acestuia pe teritoriul bazei militare o singură zi.

Contrar alegațiilor părții apărării care a invocat lipsa existenței laturii obiective în acțiunile inculpatului și anume fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de participare într-un conflict armat, la acțiuni militare sau la alte evidente și timpul săvârșirii infracțiunii, și anume-timpul conflictului armat, al acțiunilor militare sau al săvârșirii altor acțiuni violente, instanța de apel a reținut ca fiind confirmată în acțiunile inculpatului Chirca Valeriu prezența laturii obiective, or, existența conflictului armat, al acțiunilor militare din XXXXX în regiunea XXXXX și XXXXX, în acea perioadă, reprezintă un flagel endemic care nu urmează a fi demonstrat în special, iar prezența inculpatului pe teritoriul unei baze militare, se confirmă prin multitudinea pozelor efectuate și plasate pe rețele de socializare de către ultimul, fiind îmbrăcat în uniformă specială care este diferențiată prin insignele speciale ce caracterizează trupele separatiste a regiunilor menționate, echipat cu diferit armament de luptă, inclusiv îmbrăcămintea și încălțăminte diferită, demonstrează că inculpatul Chirca Valeriu a participat la acțiunile militare ale conflictului armat din septembrie -octombrie 2014 în XXXXX în regiunea XXXXX și XXXXX.

Totodată, instanța de apel nu a reținut nici alegațiile inculpatului Chirca Valeriu care a invocat că armele din poze sunt de fapt machete cu care se antrenau soldații din baza militară pretins vizitată și cu care i s-a permis să se pozeze, inclusiv că nu-i cunoaște pe soldații din pozele cu care s-a fotografiat, or imaginile date denotă împrăjări, care în convingerea atât a instanței de fond cât și a instanței de apel, confirmă circumstanțele de fapt stabilite în speță și care în coroborare cu celelalte probe cercetate, inclusiv raportul nr. 2/434 din 28.04.2016 al Ofițerului de investigații a SIS al R. Moldova (f.d. 73), răstoarnă cert prezumția de nevinovăție a inculpatului.

Mai mult, cu referire la perioada faptei incriminate inculpatului, instanța de apel a reținut că potrivit informației din baza de date "ACCES", Chirca Valeriu, la data de 20.09.2014 prin punctul de trecere PTF Chișinău -Aeroport, a traversat frontiera de stat, ieșind din Republica Moldova, și la data de 19.10.2014 cet. Chirca Valeriu prin punctul de trecere PTF Chișinău - Aeroport a traversat frontiera de stat, intrând în Republica Moldova. Prin urmare a fost stabilit că perioada aflării inculpatului peste hotarele Republicii Moldova corespunde cu perioada faptei infracționale incriminate în baza art. 141 alin. (1) Cod penal, manifestată prin participarea mercenarului într-un conflict armat, la acțiuni militare sau la alte acțiuni violente orientate spre răsturnarea sau subminarea orânduirii constituționale ori violarea integrității teritoriale a statului.

În continuare, instanța de apel a reținut ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe, precum că vinovăția inculpatului Chirca Valeriu în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 141 alin. (2) Cod penal, nu a fost dovedită și el urmează a fi achitat pe acest capăt de învinuire pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În contextul dat, instanța de apel a apreciat ca fiind lipsite de suport probator alegațiile părții acuzării care a invocat că au fost acumulate suficiente dovezi de către organul de urmărire penală, privind învinuirea inculpatului Chirca Valeriu în baza art. 141 alin. (2) Cod penal, forța probatorie a cărora nu este pusă la îndoială, însă din circumstanțele constatate în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond cât și în instanța de apel, inclusiv din actul de învinuire, a fost constatat că la materialele cauzei nu sunt anexate suficiente probe pertinente, concludente și utile, care coroborând între ele să răstoarne prezumția de nevinovăție a inculpatului.

În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probațiunii îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului.

Nerespectarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. 24 și art. 26 Cod de procedură penală, care îl obligă pe acuzatorul de stat, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, să prezinte în ședința de judecată anumite probe în susținerea acuzațiilor penale aduse inculpatului, urmează să fie apreciată ca nesusținere a acuzațiilor penale în privința inculpatului în cadrul examinării apelului declarat împotriva sentinței de achitare.

Vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală.

Cu referire la pedeapsa stabilită de prima instanță în baza art. 141 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a conchis că prima instanță la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75-78 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Reieșind din totalitatea circumstanțelor stabilite, ținând cont de scopul pedepsei penale îndreptate spre restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului cât și a altor persoane, instanța de apel a conchis că prima instanță corect a considerat că pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 141 alin. (1) Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, și cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, dispunându-se suspendarea executării pedepsei cu închisoarea pe un termen de probațiune de 5 ani, este o pedeapsă echitabilă și proporțională faptei comise.

8. Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, au declarat recursuri ordinare:

8.1. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sîli Radu, prin care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel în partea menținerii achitării inculpatului, cu dispunerea rejudecării cauzei în respectiva parte de către instanța de apel.

În motivarea recursului, procurorul a menționat că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, toate fiind valabile în prezenta cauză penală;

- instanța de judecată a dat o apreciere incorectă probelor prezentate de acuzare și nu a apreciat multilateral și obiectiv probele administrate, care în cumul dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii încriminate, ori nu s-a expus asupra tuturor motivelor indicate în apelul procurorului. Instanța de apel nu s-a expus, nu a cercetat și nu a apreciat la justa valoare următoarele probe expuse în apelul procurorului care dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii încriminate. Instanțele au dat prioritate nefondată probelor apărării în detrimentul probelor acuzării care demască acțiunile ilegale ale inculpatului, respectiv care stabilesc adevărul.

8.2. Inculpatul Chirca Valeriu, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei.

În motivarea recursului inculpatul a menționat că:

- instanța de apel în urma cercetării probelor le-a dat o apreciere greșită și eronată, bazându-se pe versiunea acuzării, interpretând eronat dreptul material, care este în contradicție cu celelalte probe administrate pe dosar, categoric ignorând depozițiile inculpatului;

- instanța de apel la argumentarea deciziei sale a dat o apreciere eronată în favoarea acuzării, contrar circumstanțelor și materialelor acumulate pe acest caz, totalmente ignorând art. 8 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală;

- prin probele prezentate de procuror și cercetate de instanța de fond și de apel nu a fost dovedită vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor încriminate;

- instanța de apel complet a ignorat declarațiile inculpatului din instanțele de judecată, prin care au fost susținute depozițiile de la urmărirea penală;

- instanța de apel nu a motivat plauzibil soluția dispusă, care contrazice cu dispozitivul hotărârii, motivele pe care se întemeiază soluția nu sunt desfășurate pe deplin, ce a adus la nerezolvarea fondului apelurilor părții apărării.

9. Judecând recursurile declarate, pe baza materialului din dosarul cauzei și a motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi

respinse, cu menținerea deciziei instanței de apel, din următoarele raționamente.

În conformitate cu art. 424 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală stipulează că judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Colegiul penal lărgit decelează că soluția respectivă se adoptă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Recursul este inadmisibil atunci când se exercită împotriva unei hotărâri nesusceptibile de recurs ori se declară de către persoane care nu sunt titulari ai dreptului de recurs sau cu depășirea limitelor legale în care se poate declara recurs de către diferiți titulari.

Din conținutul recursurilor declarate, Colegiul penal lărgit reține că recurenții în susținerea solicitărilor sale, au invocat incidența la caz a temeiurilor de casare prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit cărora *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția*, însă, analizând decizia atacată în coraport cu argumentele recurenților instanța de recurs ordinar conchide că respectivul temei de casare nu și-a găsit confirmarea.

Or, la examinarea cauzei, instanța de apel a respectat prevederile art. 414 alin. (1) și (5) și art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, pronunțându-se în decizia adoptată asupra tuturor motivelor invocate de părți, decizia cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Totodată conform art. 414 alin. (4) Cod de procedură penală, în vederea soluționării apelului instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor.

Art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală statuează că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În conformitate cu art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal lărgit constată că sunt neîntemeiate argumentele recurenților precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, or, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 414 alin. (2) Cod de procedură penală, a verificat declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal, și cu ulterioara apreciere în descriptivul deciziei atacate.

În acest sens, Colegiul penal atestă că la soluționarea cauzei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 99-101 și 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, și întemeiat a ajuns la concluzia privind menținerea sentinței prin care inculpatul Chirca Valeriu a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 141 alin. (1) Cod penal și achitat de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 141 alin. (2) Cod penal.

La acest capitol, reieșind din esența argumentelor expuse în cererile de recurs, Colegiul penal lărgit constată că în esență, recurenții și-au concentrat dezacordul cu soluția instanței de apel prin prisma dezacordului cu aprecierea probelor înfăptuită de către această instanță, abordând o proprie apreciere care în concluzia recurenților duc la soluțiile propuse de fiecare.

Însă Colegiul penal lărgit reiterează că motivele de reapreciere a probelor nu se conțin în temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate.

Reaprecierea probelor, în modul propus de recurenți, nu se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii instanței de fond, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Colegiul penal consideră că toate probele prezentate au primit o apreciere corectă, nefiind atestată o discrepanță vădită între conținutul probei și reținerile instanței, pentru a constitui o eroare în sensul casării deciziei atacate, iar concluziile făcute de instanța de apel rezultă din probele acumulate și apreciate corespunzător, așa cum este indicat la pct. 7.1 din prezenta decizie.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond. Or, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârile CtEDO Garcia Ruiz c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Prin urmare, reieșind din temeinicia motivării soluției instanței de apel, instanța de recurs o acceptă și însușește, apreciind-o ca fiind completă și clară ce reiese din totalitatea circumstanțelor stabilite în speță.

Totodată, Colegiul penal lărgit concluzionează că la caz, nu a fost admisă o eroare gravă de fapt, deoarece pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte, să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cadrul examinării prezentei cauze, o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs ordinar.

Astfel, argumentele recurenților invocate sub aspectul pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu s-au adevărit.

Colegiul penal lărgit consideră că în alegațiile recurenților deja au primit aprecierea instanței la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța oferind atenție asupra tuturor argumentelor esențiale invocate în cererile de apel, concluziile acesteia fiind consecvente și clare care se bazează pe prevederile legale relevante, fapt ce determină că decizia instanței de apel este legală și motivată, hotărârea adoptată cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

În cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*Helle împotriva Finlandei, hotărârea din 19 decembrie 1997, § 60*).

Având în vedere cele relatate, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune și respingerea, ca inadmisibilă a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sîli Radu, și de către inculpatul Chirca Valeriu, cu menținerea deciziei atacate.

10. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se resping ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sîli Radu, și de către inculpat, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2019, în cauza penală în privința lui **Chirca Valeriu Valeriu**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **18 iulie 2020**.

Președinte

/semnătură/

Timofti Vladimir

Judecători

/semnătură/

Toma Nadejda

/semnătură/

Țurcan Anatolie

/semnătură/

Boico Victor

/semnătură/

Burduh Victor